

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5To/11/2013
Identifikačné číslo spisu:	9513100009
Dátum vydania rozhodnutia:	27.03.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Karabín
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:9513100009.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Karabína a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci proti obžalovanému N. K. a spol. pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a iné na verejnom zasadnutí konanom v Bratislave 27. marca 2014 prerokoval odvolania obžalovaných N. K. a S. C. proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo 7. augusta 2013 sp. zn. PK - 1 T 2/2013, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolania obžalovaných N. K. a S. C. sa z a m i e t a j ú.

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo 7. augusta 2013 sp. zn. PK - 1 T 2/2013 bol obžalovaný N. K. (prezývka Seržo) uznaný za vinného zo zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. (bod 1/ rozsudku), obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 4 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 141 písm. a/ Tr. zák. (bod 2/ rozsudku), z obzvlášť závažného zločinu vydieračského únosu podľa § 186 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 4 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d/, § 141 písm. a/ Tr. zák. (bod 3/ rozsudku) a obzvlášť závažného zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 4 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 141 písm. a/ Tr. zák. (bod 5/ rozsudku),

obžalovaný S. C. (prezývka Komisár) zo zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. (bod 1/ rozsudku), z obzvlášť závažného zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 4 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. c/, § 141 písm. a/ Tr. zák. a z obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 4 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 141 písm. a/ Tr. zák. (bod 4/ rozsudku), z obzvlášť závažného zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 4 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 141 písm. a/ Tr. zák. (bod 5/ rozsudku) na skutkovom základe, že

skutok č. 1/
obžalovaní N. K. a S. C.

v presne nezistenom období najneskôr od roku 2004, keď pôsobil v okrese Senec ako ochrankár nebohého N. H. až do jeho smrti dňa 06.06.2004, v rámci zločineckej skupiny tzv. „Sýkorovcov“, obžalovaný N. K., prezývaný „Seržo“, hierarchicky zaradený v strednom článku riadenia tejto skupiny a v časti skupiny, podliehajúcej pod L. B., zadával minimálne do marca 2011 pokyny na páchanie trestnej činnosti s cieľom získania nelegálneho finančného a majetkového prospechu pre zločineckú skupinu „Sýkorovcov“ jemu podriadeným členom zločineckej skupiny, medzi nimi aj odsúdenému T. K., prezývanému Tivo alebo Timo, ktorý tieto pokyny ďalej tlmočil a ukladal ďalšiemu členovi zločineckej skupiny odsúdenému R. I., prezývanému Noro a spolu riadili a koordinovali ďalej trestnú činnosť zločineckej skupiny najmä v oblasti Záhoria a na plnenie týchto pokynov odsúdení T. K. a R. I. určovali konkrétne postupy spáchania trestných činov a konkrétnych ľudí na ich spáchanie, ktorí patria do zločineckej skupiny ako členovia alebo sú pre zločineckú skupinu činní, medzi nimi od roku 2010 odsúdenému K. N., prezývanému Pongy a J. B., prezývanému Jojo, podliehajúcimi pod odsúdeného R. I., obžalovanému S. C., prezývanému „Komisár“ a odsúdenému K. D., prezývanému Bača, podliehajúcimi pod odsúdeného T. K., s ktorými spáchali v regiónoch Bratislavského kraja, najmä v oblasti Záhoria, trestné činy v bodoch 3 až 5 obžaloby, pričom obžalovaný N. K. zadával pokyny v roku 2009 na spáchanie trestnej činnosti v prospech zločineckej skupiny tzv. „Sýkorovcov“ aj odsúdeným N. K. a C. I., ktorí boli za finančnú odmenu činní pre zločineckú skupinu trestnou činnosťou v skutku 2 obžaloby,

skutok č. 2/

obžalovaný N. K.

obžalovaný N. K. a odsúdený A. I. so vzájomne dohodnutým cieľom, že sa zmocnia peňažnej hotovosti v držbe poškodeného A. C., nar. XX.XX.XXXX, ktorý dlhoval peniaze odsúdenému A. I. a neodvádzal čiastku 20%, pochádzajúcu z trestnej činnosti vyššie postaveným členom zločineckej skupiny „Sýkorovcov“, naplánovali v presne nezistený deň v lete 2009 vykonanie zinscenovanej lúpeže, následne na dvoch stretnutiach, ktoré sa uskutočnili v presne nezistených dňoch v lete 2009 v období do 16.07.2009 na parkovisku pri obchodnom centre Polus City Center na Vajnorskej 100 v Bratislave, vydal obžalovaný N. K., v rámci svojho hierarchického postavenia v zločineckej skupine „Sýkorovcov“, za prítomnosti členov zločineckej skupiny odsúdených T. K., N. D. a osôb činných pre túto zločineckú skupinu, konkrétne odsúdených N. K., C. I. a ďalších osôb, pokyn odsúdeným N. K. a C. I., aby sa zmocnili tašky s peniazmi, ktorá bude v dispozícii odsúdeného A. I. a ďalších osôb počas ich zinscenovaného obchodného stretnutia v reštaurácii Long Benn v obchodnom centre Polus City Center, a to za použitia predstieraného násillia voči odsúdenému A. I. a reálneho násillia voči ďalším osobám prítomným na stretnutí a obžalovaný N. K. zabezpečil, aby sa zinscenované obchodné stretnutie konalo práve v reštaurácii Long Benn v obchodnom centre Polus City Center, na základe čoho dňa 16.07.2009 v čase okolo 14.00 až 15.00 hod. odsúdení N. K. a C. I. a ďalší doposiaľ neustálený páchatel', po príchode na miesto zinscenovaného obchodného stretnutia odsúdeného A. I., O.J., nar. XX.XX.XXXX a ďalšej zatiaľ nezistenej osoby, na poschodí reštaurácie Long Benn fyzicky napadli O.J. tak, že ho bili rukami a po páde na zem aj kopali, najmä do oblasti hlavy a hrudníka a bezprostredne po tomto fyzickom útoku sa zmocnili kufríka s peňažnou hotovosťou vo výške minimálne 17.000,-Eur, ktorú na pokyn A. C. na predmetné stretnutie priniesol O.J., ako aj kľúča od vozidla, ktoré v tom čase používal O.J. a následne v ten istý deň kufrík s peňažnou hotovosťou prevzal odsúdený T. K. od odsúdeného C. I. pri obchodnom centre Polus City Center a odovzdal ho obžalovanému N. K., následne obžalovaný N. K. zaplatil na parkovisku pri Račianskom mýte v Bratislave odsúdeným T. K. a A. I. bližšie nezistenú finančnú čiastku a na parkovisku pri obchodnom centre Hron v Bratislave na Dudvážskej ulici odsúdeným N. K. a C. I. finančnú odmenu po 500,-Eur, pričom O.J. bol po fyzickom útoku ošetrovaný v Nemocnici akad. L. Dérera na Limbovej 5 v Bratislave s početnými pomliaždeninami hlavy, sánky, v okolí oboch očníc, tržnou rankou na uchu a povrchovým poranením hrudníka, ktoré si vyžiadali dobu liečenia do 14 dní,

skutok č. 3/

obžalovaný N. K.

členovia zločineckej skupiny „Sýkorovci“, odsúdení T. K. a K. D., po dohode a rozdelení si úloh, vošli dňa 11.02.2011 približne o 11.15 hod. do posilňovne v rodinnom dome č. 13 v obci Kostolište, okres

Malacky, kde prejavénom záujmu o vozidlo zaparkované pred posilňovňou, patriace poškodenému W. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., U. XX, vylákali poškodeného, aby vyšiel von na ulicu, tam ho chytili za ramená a priviedli ho proti jeho vôli k pristavenému motorovému vozidlu Škoda Fabia, EČ: BA 162ZY, v ktorom ako vodič bol odsúdený R. I., prinútili ho sadnúť si do motorového vozidla na zadné sedadlo a odsúdení T. K. a K. D. si sadli k poškodenému z oboch strán, následne odsúdený R. I. vyšiel s vozidlom z Kostolišťa smerom na Jakubov, kde po otázkach poškodeného, čo sa deje, ho všetci traja udierali do oblasti hlavy, následne na ceste z Jakubova do Lábu povedal odsúdený R. I. poškodenému, že mu podpálil auto, že skončil a že „viš, že odtiaľto sa už nevrátiš“, pričom poškodený odmietal, že mu vozidlo podpálil, následne na odľahlom mieste v lese medzi Jakubovom a Láбом všetci traja páchatelia vytiahli poškodeného z vozidla a bili ho teleskopickým obuškom po rukách a prstoch, prikázali mu, aby si vyzliekol bundu a vybral veci z vreciek, prinútili ho kľaknúť si a kľáčiaceho ho všetci traja bili obuškom do brady, udierali päťami, boxerom a kopali najmä do oblasti hlavy, ktorú si poškodený kryl rukami a po tom, ako sa k uvedenému miestu blížilo nákladné vozidlo zn. Tatra, páchatelia od tohto násilného konania upustili, pričom poškodený sa v tejto chvíli pokúsil o neúspešný útek, následne ho opäť násilím vtiahli do vozidla, ktorým všetci pokračovali v jazde, pri ktorej odsúdený R. I. na ceste na Suchohrad vystúpil z vozidla, pričom povedal odsúdeným T. K. a K. D., že vedia, čo majú robiť a poškodenému, že keď pôjde na políciu, tak skončil, následne odsúdení T. K. a K. D. s poškodeným pokračovali v ceste do Bratislavy a počas celej cesty najmä odsúdený T. K. slovne nútil poškodeného, aby sa priznal k podpáleniu vozidla odsúdeného R. I. z Malaciek, že toto priznanie nahrávajú do mobilného telefónu, aby splatil majiteľovi vozidla 10.000,-Eur a bude mať pokoj, čo poškodený odmietal a po príchode do Bratislavy, v Petržalke na Hálovej ulici, v súčasnosti už v neexistujúcej predajni kúpil odsúdený K. D. poškodenému tričko zn. Benter a prikázal mu, aby sa prezliekol, aby na ňom neboli viditeľné následky násilia a následne odsúdení T. K. a K. D. vysadili poškodeného z vozidla v Bratislave na autobusovej stanici Mlynské Nivy, pričom lekárske vyšetrením poškodeného dňa 11.02.2011 vo večerných hodinách bolo u neho zistené povrchové poranenie vlasatej časti hlavy, otras mozgu, zmliaždenie pleca a ramena a zmliaždenie prsta, pričom následne odsúdení R. I. a T. K. určitú dobu čakali, či poškodený nahlási skutok na políciu a keďže poškodený tak neurobil, odsúdení R. I. a T. K. mali v pláne uložiť mu konkrétny termín, do ktorého má škodu zaplatiť, pričom čiastka 20% zo sumy mala byť v zmysle skupinou stanovených pravidiel odvedená hierarchicky vyššie postavenému obžalovanému N. K.,

skutok č. 4/

obžalovaný S. C.

odsúdení R. I., T. K., K. N., K. D., obžalovaný S. C. a J. B. na stretnutí v garáži patriacej W. H. v K. na C. XX, ako členovia zločineckej skupiny „Sýkorovci“, naplánovali vykonanie trestného činu a rozdelili si úlohy a v rámci tejto dohody a rozdelenia úloh odsúdený T. K. zabezpečil účasť odsúdeného K. D. a obžalovaného S. C. na plánovanom skutku, odsúdený K. N. dňa 09.03.2011 vylákal prostredníctvom O.E. poškodeného T. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom D., kpt. S. W. XX, na stretnutie k pizzerii vo Veľkých Levároch, okres Malacky, kam sa poškodený dostavil dňa 09.03.2011 okolo 16.00 hod. na vozidle Škoda Octavia, EČ: BA283SI v domnení, že ide zaplatiť za použité dámske náramkové hodinky zn. Breitling, ktoré mal v úmysle kúpiť od O.E., a ktoré už mal u seba, na mieste stretnutia vo Veľkých Levároch vozidlo čakajúceho poškodeného obkolesili odsúdení R. I., K. N., K. D., J. B. a obžalovaný S. C., ktorí sem prišli dvomi vozidlami Škoda Fabia, v úmysle okradnúť poškodeného, následne odsúdený R. I. poškodeného slovne prinútil presadnúť si na zadné sedadlo jeho vozidla a zároveň J. B. s odsúdeným K. N. a obžalovaným S. C. nastúpili do vozidla poškodeného, J. B. vozidlo odšoféroval na odľahlé miesto pri Malackách, nazývané Sonda, kam prišli zároveň aj odsúdení K. D. a R. I. na vozidlách Škoda Fabia, následne po vystúpení z vozidiel odsúdený R. I. poškodenému povedal „vylož všetko, čo máš pri sebe“ na čo poškodený vyložil 300,-Eur v hotovosti, následne odsúdení K. N., K. D. a J. B. poškodeného bili päťami, dľaňami a kopali ho do oblasti hlavy, rebier a rúk a potom, ako sa k tomuto miestu priblížilo iné, zatiaľ neustálené vozidlo, odsúdení R. I., K. N., K. D., obžalovaný S. C. a J. B. aj s poškodeným nasadli do vozidiel a presunuli sa na ďalšie odľahlé miesto v Malackách pri garáži, kde odsúdený R. I. povedal poškodenému „kľakni si, viš, za čo to máš“, odsúdení K. N., K. D. a J. B. poškodeného opakovane udierali, aj za použitia teleskopických obuškov a odsúdení R. I., K. N., K. D., obžalovaný S. C. a J. B. sa zmocnili vecí poškodeného, nachádzajúcich sa v jeho vozidle, a to

autonabíjačky značky Nokia, dvoch mobilných telefónov značky Nokia, dámskych náramkových hodín značky Breitling, nožíkov, paralyzéra a motorovej pily zn. McCulloch, následne si tieto veci, ako aj finančnú hotovosť medzi sebou podelili, pričom fyzickým útokom spôsobili T. R. zranenia v oblasti tváre, hlavy, rúk a rebier, s ktorými však poškodený nevyhľadal lekárske ošetrovanie, pričom napadnutie poškodeného a zmocnenie sa jeho vecí odsúdení T. K. a R. I. neoznámili vyššie postavenému členovi skupiny „Sýkorovcov“ obžalovanému N. K. a následne odsúdený T. K. cez člena zločineckej skupiny „Sýkorovci“ M. R. podával dohodnuté vysvetlenie, že R. I. si vybavoval účty s poškodeným kvôli tomu, že tento predával drogy jeho neteri,

skutok č. 5/

obžalovaný N. K. a S. C.

obžalovaný N. K. dal sebe podriadeným členom zločineckej skupiny „Sýkorovci“ odsúdeným T. K. a R. I. dňa 18.03.2011 na stretnutí v hoteli Junior, bývalý názov CKM, v Bratislave na Drieňovej 14, pokyn, aby bola udelená pokuta vo výške 3.000,-Eur poškodenému S. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., R. XX, za to, že sa ako člen skupiny vyjadroval pred inými osobami, že pomocou kľúča na výherné automaty si zabezpečuje výhry na automatoch a robí to pre odsúdeného R. I., následne na splnenie tohto pokynu dohodli odsúdení T. K. a R. I. ďalší postup s cieľom získať uvedenú pokutu od S. D., spočívajúcu v zorganizovaní stretnutia poškodeného s odsúdenými T. K. a R. I. v herni hotela Tatra v Malackách, na ktoré zabezpečil odsúdený T. K. asť sebe podriadených členov zločineckej skupiny, odsúdeného K. D. a obžalovaného S. C., ako aj odsúdeného W.T. a odsúdený R. I. účasť sebe podriadeného člena zločineckej skupiny odsúdeného K. N. a v zmysle dohodnutého postupu odsúdený K. N. priviedol poškodeného na stretnutie do herne v hoteli Tatra v Malackách na Záhoráckej 5, a tam odsúdení R. I., T. K., K. N., K. D., W.T. a obžalovaný S. C. dňa 18.03.2011 v čase medzi 00.20 a 01.26 hod. násilím a hrozbou násilia nútili poškodeného, aby im odovzdal 1.500,-Eur, a to takým spôsobom, že odsúdený R. I. povedal poškodenému, že od neho žiada 1.500,-Eur ako pokutu za vyjadrenia, ktoré mal uviesť poškodený iným osobám o tom, že vykráda výherné automaty pre neho, na čo sa poškodený vyjadril, že uvedenú hotovosť nemá, po čom odsúdení R. I. a T. K. nútili poškodeného, aby sa požadovanú hotovosť pokúsil získať od svojej priateľky, ktorej poškodený viackrát zatelefonoval, ale príslub hotovosti nezískal, na čo ho odsúdený T. K., ktorý bol po jeho pravej strane, dvakrát udrel päťou do tváre a odsúdený K. D., ktorý bol po jeho ľavej strane, jedenkrát udrel päťou do oblasti líca a spánku, počas útoku na poškodeného sa odsúdený W.T. a obžalovaný S. C. postavili pred poškodeného, odsúdených T. K. a K. D. a súčasne medzi nich a vchod do miestnosti, v ktorej sedeli, aby poškodenému zabránili v možnosti útoku alebo odchodu z herne a aby demonštrovali silu skupiny, následne odsúdený T. K. dal pokyn k ukončeniu útoku na poškodeného a povedal mu, že uvedomuješ si, v akej si situácii, že poškodeného mali tak ako všetkých členov, že všade išli za poškodeného a bol jeden z nich a aby to poškodený neriešil inak, nech nie sú ďalšie konfrontácie, lebo už to nebude 1.500,-Eur ale 3.000,-Eur, potom sa odsúdený R. I. opýtal poškodeného, dokedy zabezpečí požadovanú hotovosť, poškodený uviedol, že do 14.00 hod., na čo mu odsúdený R. I. uviedol, že príde osobne pre peniaze a keď ho tam budú čakať policajti, tak sám poškodený dobre vie, ako to skončí, pričom ukázal na členov skupiny, odsúdených T. K., K. N., K. D., W.T. a obžalovaného S. C. a uviedol, že oni zostanú vonku a že poškodeného zabijú, ale že ak to prežije, tak on viac ako pol roka za poškodeného vo väzbe nebude a poškodený potom skape, lebo on osobne ho zabije a ďalej povedal poškodenému, rob tak, aby si nedošiel aj o frajerku, tak nikoho do toho nemotaj, po čom odsúdený T. K. dal pokyn odsúdenému K. N., aby poškodeného odviezol a ten ho potom z miesta stretnutia odviezol a následne 21.03.2011 vo večerných hodinách vyslal odsúdený R. I. odsúdeného K. N. na stretnutie s S. D., aby od neho prevzal dohodnutú pokutu vo výške 1.500,-Eur, pričom čiastka vo výške 20% vybratej sumy mala byť v zmysle skupinou stanovených pravidiel odvedená obžalovanému N. K..

Za to bol obžalovaný N. K. odsúdený podľa § 186 ods. 4 Tr. zák. s poukazom na § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, ods. 7, § 41 ods. 2 Tr. zák. v spojení s nálezom Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 106/2011 na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 23 (dvadsaťtri) rokov, pričom na výkon uloženého trestu bol podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. mu bol uložený ochranný dohľad na 3 (tri) roky.

Obžalovaný S. C. bol odsúdený podľa § 189 ods. 4 Tr. zák. s poukazom na § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. b/, § 41 ods. 2 Tr. zák. v spojení s nálezom Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 106/2011 na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 13 (trinásť) rokov, pričom na výkon uloženého trestu bol podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovanému uložený ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

Podľa § 83 ods. 1 písm. e/ Tr. zák. súd uložil aj zhabanie vecí:

- drevenej baseballovej palice, teleskopického čierneho obuška, 3 ks boxerov čiernej farby, mobilného telefónu zn. Nokia 6700 Classic s príslušenstvom, 2 kľúčov od vozidla, písomnosti Pavla Muchu, mobilného telefónu zn. Nokia, mobilného telefónu zn. Nokia E66, 2 ks boxerov svetlej farby, mobilného telefónu zn. Nokia C5, boxera v čiernom látkovom puzdre, otváracieho nožika maskáčového vzoru sivej farby, koga čiernej farby, kaseru, drevenej tyče o dĺžke 89 cm, pút, vlastníkom ktorých sa podľa § 83 ods. 2 Tr. zák. stáva štát.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd zaviazal obžalovaného N. K. nahradiť poškodenému A. C., nar. XX.XX.XXXX, škodu vo výške 17.000,-Eur a poškodenej strane Dôvera, zdravotná poisťovňa, a.s. Einsteinova 25, Bratislava, škodu vo výške 361,08 Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodeného A. C. so zvyškom nárokov na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný N. K. odvolanie ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní (č.l. 6276/zv. XXII). Včas podané odvolanie odôvodnil osobitným podaním z 9. októbra 2013 (č.l. 6358-6367/zv. XXII) prostredníctvom obhajcu. Obžalovaný S. C. podal odvolanie sám v zákonom stanovenej lehote (č.l. 6358-6367/zv. XXII) a odvolanie podal aj prostredníctvom obhajcu 20. augusta 2013 (č.l. 6284/zv. XXII), ktoré odvolanie obhajca odôvodnil osobitným podaním z 19. septembra 2013 (č.l. 6347-6351/zv. XXII).

Obžalovaný N. K. v dôvodoch svojho odvolania podrobne analyzoval výpovede svedkov vzťahujúce sa na jednotlivé body rozsudku, poukazoval na rozpory v týchto výpovediach, vytýkal súdu prvého stupňa vyhodnotenie týchto výpovedí, pretože sa neriadil ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. Namietal, že dokazovaním vykonanom na hlavnom pojednávaní nebola jeho vina jednoznačne preukázaná. V tejto súvislosti poukazoval na odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktoré podľa neho iba paušálne odkazuje na jednotlivé svedecké výpovede bez toho, aby súd tieto výpovede vzájomne porovnal. Záverom svojho odvolania navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a jeho oslobodiť podľa § 285 Tr. por.

Obžalovaný S. C. v dôvodoch odvolania podaného prostredníctvom obhajcu taktiež podrobil analýze výpovede svedkov vypočutých v priebehu hlavného pojednávania a vytýkal súdu vyhodnotenie týchto výpovedí. Poprel členstvo v zločineckej skupine, pričom poukázal na svoj vek a je nepravdepodobné, že by si akákoľvek zločinecká skupina začlenila do svojich štruktúr človeka vo veku 18 rokov. Nepoprel svoju účasť na skutkoch kladených mu za vinu, avšak z dokazovania vyplýva jeho vyslovene pasívny prístup a nekonal aktívne. Z členstva ku skupine „Sýkorovcov“ ho označujú iba traja svedkovia K. N., K. D. a N. D.. Z ostatných svedeckých výpovedí, a to aj dlhodobu členov skupiny na rôznych úrovniach o jeho členstve a pôsobení pre skupinu nič nevedelo. Navrhol preto napadnutý rozsudok zrušiť v celom rozsahu a rozhodnúť vo veci za použitia správnej právnej kvalifikácie, prípadne vrátiť vec súdu prvého stupňa na opätovné prerokovanie a rozhodnutie.

Obžalovaný S. C. v dôvodoch svojho odvolania taktiež poukazoval na rozpory vo svedeckých výpovediach, namietal jednostranné vyhodnotenie svedeckých výpovedí v jeho neprospech a okrem

toho namietal, že v konaní pred súdom došlo k porušeniu jeho práva na obhajobu. V tejto súvislosti poukazoval, že jeho obhajca JUDr. Filo pri určovaní jednotlivých termínov hlavného pojednávania vopred avizoval, že nemôže byť na niektorých z objektívnych príčin prítomný. Súd však na výzvy nereagoval a odvolával sa na účasť náhradnej obhajkyne JUDr. Čechovej, s ktorou však nebolo možné prerokovať stratégiu jeho obhajoby, čo namietal aj na hlavnom pojednávaní 29. mája 2013. Záverom svojho odvolania zopakoval, že z vykonaného dokazovania pred súdom jasne vyplynulo, že svojím konaním nenaplnil skutkové podstaty žalovaných zločinov, preto navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu na opätovné prerokovanie a rozhodnutie, pričom vec by mal rozhodnúť iný súd rovnakého stupňa, eventuálne navrhol, aby odvolací súd sám vo veci rozhodol za použitia správnej právnej kvalifikácie.

Obžalovaný N. K. sa verejného zasadnutia nezúčastnil, o jeho termíne bol včas vyrozumiený, avšak podaním došlým 12. marca 2014 požiadal, aby sa verejné zasadnutie vykonalo bez jeho prítomnosti za účasti jeho obhajcu.

Verejného zasadnutia sa nezúčastnili poškodení O.J., W. Z., S. D., A. C. ani zástupkyňa poškodenej zdravotnej poisťovne Dôvera, hoci boli o termíne riadne a včas vyrozumení.

Nakoľko zákonné podmienky pre vykonanie verejného zasadnutia boli splnené, najvyšší súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného N. K. i poškodených.

Obhajca obžalovaného N. K. na verejnom zasadnutí predniesol odvolanie zhodne s jeho písomným vyhotovením, pričom navrhol odvolaniu obžalovaného vyhovieť a oslobodiť ho.

Obhajca obžalovaného S. C. na verejnom zasadnutí zotrval na písomných dôvodoch odvolania, ktorému navrhol vyhovieť, alternatívne navrhol zrušiť napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie alebo oslobodiť obžalovaného spod obžaloby pre skutok v bode 1/, po zrušení tejto časti napadnutého rozsudku.

Obžalovaný S. C. na verejnom zasadnutí taktiež zotrval na písomných dôvodoch svojho odvolania ako aj dôvodov odvolania obhajcu a navrhol odvolaniu vyhovieť.

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky na verejnom zasadnutí uviedol, že rozsudok súdu prvého stupňa považuje za správny a zákonný vo všetkých jeho výrokoch, a preto navrhol odvolanie obžalovaných N. K. a S. C. podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako i správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky postupom uvedeným v citovanom ustanovení zistil, že odvolanie proti rozsudku špecializovaného trestného súdu podali procesné strany k tomu oprávnené, proti výrokom, voči ktorým odvolanie podať mohli, pričom tak urobili v lehote ustanovenej zákonom a dospel k záveru, že odvolania oboch obžalovaných nie sú dôvodné.

Podľa názoru najvyššieho súdu súd prvého stupňa postupoval v prerokúvanej veci tak, aby bol náležité zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na svoje rozhodnutie. Taktiež zistil, že všetky dôkazy v prerokúvanej veci boli získané zákonným spôsobom a súd prvého stupňa ich hodnotil jednotlivo aj v ich súhrne podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Najvyšší súd zároveň konštatuje, že dokazovanie bolo vykonané v dostatočnom

rozsahu v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por., a preto nepovažuje vykonávanie ďalších dôkazov za potrebné.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu vyžadovanom ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. Spôsobu, ktorým súd prvého stupňa hodnotil vykonané dôkazy, nemožno podľa najvyššieho súdu nič vyčítať. Výhrady obžalovaných voči nedostatočnému odôvodneniu rozhodnutia nie sú dôvodné. Súd prvého stupňa v dôvodoch svojho rozhodnutia podrobne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané a o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z jeho odôvodnenia je tiež zrejmé, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaných, prečo neuveril obrane obžalovaných. So skutkovými zisteniami a odôvodnením právnej kvalifikácie u oboch obžalovaných sa plne stotožnil i najvyšší súd, preto v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku.

V tejto súvislosti považuje najvyšší súd za potrebné uviesť, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdených trestných činov je napadnutý rozsudok výsledkom konania, pri ktorom sa dôsledne postupovalo podľa ustanovení Trestného poriadku, pričom nedošlo k žiadnym zásadným procesným chybám, ktoré by mohli vplývať na objasnenie skutkového stavu veci, najmä čo sa týka zistenia, že skutky ustálené v bodoch 1/ až 5/ napadnutého rozhodnutia sa stali spôsobom tam popísaným a že ich spáchali obaja obžalovaní v rozsahu, ako bolo ustálené súdom prvého stupňa. V podstate možno uviesť, že výrok o vine obžalovaných bol založený na presvedčivých dôkazoch, ktoré bez akýchkoľvek pochybností vylučujú akúkoľvek inú alternatívu skutkového deja, ktorý bol na základe vykonaných dôkazov pri jednotlivých skutkoch ustálený. Práve preto aj najvyšší súd dospel k záveru, že nemožno mať žiadne pochybnosti o vine obžalovaných, nakoľko ich vina bola preukázaná tak súborom priamych ako aj nepriamych dôkazov, pričom tieto dôkazy tvoria nepretržitú a ucelenú reťaz, ktorá dovoľuje vysloviť jednoznačný záver o vine oboch obžalovaných.

Obrana oboch obžalovaných spočívala v tom, že neboli členmi zločineckej skupiny, preto sa nedopustili žiadnej trestnej činnosti. Obžalovaný S. C. síce priznal prítomnosť pri skutkoch v bodoch 4/ a 5/, avšak poukazoval na svoju pasivitu. V tejto súvislosti treba uviesť, že z ich strany nešlo o nové, doposiaľ neprednesené námietky. Fakticky išlo o námietky prezentované obžalovanými v priebehu dokazovania na hlavných pojednávaniach, s ktorými námietkami sa náležite vysporiadal už súd prvého stupňa v priebehu samotného konania, ako aj v dôvodoch svojho rozhodnutia.

Podľa názoru najvyššieho súdu dôkazy zadovážené v prípravnom konaní a vykonané na hlavnom pojednávaní svedčia jednoznačne o tom, že zločinecká skupina „Sýkorovcov“ bola založená tak, ako je uvedené v napadnutom rozsudku a členmi tejto zločineckej skupiny boli obaja obžalovaní. Obžalovaný N. K. bol v tejto skupine vyššie hierarchicky zaradený a viedol akúsi podskupinu pôsobiacu v oblasti Záhoria, pričom vedenie prevzal po A. C., ktorú skutočnosť potvrdil samotný svedok aj na hlavnom pojednávaní. Rovnako to potvrdili aj ostatní členovia tejto skupiny v priebehu dokazovania na hlavnom pojednávaní. Niet sporu o tom, že obžalovaný N. K. (prezývaný Seržo) bol rozhodujúcim článkom tejto skupiny, pričom mal pod sebou ďalšie osoby, teraz už niektoré aj odsúdené, ktoré vo svojich veciach vypovedali o trestnej činnosti skupiny. Odsúdený T. K. síce na hlavnom pojednávaní ako svedok využil svoje právo a nevypovedal, avšak časť spisu týkajúca sa tejto trestnej činnosti bola prečítaná na hlavnom pojednávaní ako listinný dôkaz a z týchto výpovedí nadväzujúcich na ďalšie svedecké výpovede celého radu osôb vyplýva, že existovala taká štrukturovaná skupina, ktorá sa zameriavala na páchanie trestnej činnosti (vymáhanie peňazí od rôznych osôb, organizácií, podnikateľov) alebo za iné činnosti tak, ako bolo dokazované. V podstate bolo tiež preukázané, že od členov nižšej hierarchie tejto skupiny bolo odvádzané 20% zo zisku obžalovanému N. K., ktorý finančné prostriedky ďalej odvádzal vyššie postaveným členom zločineckej skupiny.

Čo sa týka obžalovaného S. C., ani najvyšší súd neuveril jeho tvrdeniu, že nebol členom zločineckej skupiny. Je síce pravdou, že skupina „Sýkorovcov“ začala svoje pôsobenie už v rokoch 90-tych, kedy bol ešte maloletý, avšak netreba zabúdať, že jeho začlenenie sa do skupiny nastalo, ako vyplýva z napadnutého rozsudku, až v roku 2010. O jeho začlenení v skupine svedčia svedecké výpovede členov

zločineckej skupiny, ktorí ho poznali pod prezývkou „Komisár“ alebo „Mladý Komisár“. V tejto súvislosti treba poukázať najmä na výpoveď svedka, už odsúdeného K. D., o ktorom samotný obžalovaný prehlásil, že ide o jeho kamaráta, s ktorým spolu vyrastali a chodili aj do školy. Práve tento svedok potvrdil, že obžalovaný C. ho zoznámil s T. K., ktorý bol ich priamym nadriadeným. Potvrdil aj účasť obžalovaného na skutkoch v bode 4/ a 5/ rozsudku.

Rovnako nedôvodné sú námietky tohto obžalovaného, pokiaľ namietal porušenie práva na obhajobu v súvislosti s náhradnou obhajkyňou. Obžalovanému bola ustanovená náhradná obhajkyňa Mgr. Mária Čechová opatrením predsedu senátu z 8. marca 2013 (č.l. 5691-5692/zv. XX.) práve preto, že ustanovený obhajca JUDr. Filo súdu oznámil, že niektorých pojednávacích dní sa pre kolíziu nemôže zúčastniť, resp. pre pobyt v zahraničí. V dňoch, kedy sa obhajca JUDr. Filo nezúčastnil hlavného pojednávania, obžalovanému poskytovala obhajobu náhradná obhajkyňa. V tejto súvislosti najvyšší súd pripomína, že vedenie obhajoby je záležitosť medzi obhajcom a jeho klientom. Obžalovaný bol riadne zastúpený obhajcom, a preto sú jeho námietky irelevantné.

Pokiaľ ide o námietky obžalovaných voči svedeckým výpovediam bývalých členov skupiny, ktorí boli už právoplatne odsúdení za svoju činnosť na základe uzavretej dohody o vine a treste (D., K., N., N. I. a ďalší), najvyšší súd pripomína, že títo boli pred svojim výsluchom riadne poučení o prípadných následkoch krivej výpovede, poučení porozumeli a rozhodli sa dobrovoľne vypovedať. Samotné uzavretie tejto dohody nemôže mať vplyv na vierohodnosť ich výpovedí. Rovnako irelevantné sú aj námietky obžalovaného S. C. voči svedeckej výpovedi N. D.. O tom, že obžalovaný patril ku skupine, totiž nevypovedal iba svedok D.. Výpoveď svedka korešpondovala s ostatnými vykonanými dôkazmi.

Zo skutku v bode 2/ bol obžalovaný N. K. usvedčovaný najmä výpoveďami svedkov, už odsúdených C. I. a N. K., ktorí sa priamo na pokyn obžalovaného zúčastnili útoku na poškodeného O.J. a použitím fyzického násillia mu odňali finančné prostriedky, ktoré následne odovzdali T. K., od ktorého ich prevzal práve obžalovaný K.. Z týchto peňazí potom obžalovaný K. obom aktérom priameho útoku na poškodeného vyplatil po 500,- Eur. Nepriamo ho usvedčuje aj samotný poškodený, ktorý síce neopoznal ani jedného z útočníkov, avšak bol po útoku ošetrovaný v nemocnici. Z celkového postavenia štruktúry zločineckej skupiny je zrejmý aj bod 3/, na ktorom sa priamo zúčastnili už odsúdení R. I., T. K. a K. D.. Menovaní násillím prinútili poškodeného W. Z. nastúpiť do vozidla, počas jazdy poškodeného násillím nútili, aby sa priznal k podpáleniu motorového vozidla R. I., za čo požadovali od neho 10.000,- Eur, z ktorej sumy malo ísť 20% práve obžalovanému K.. V tomto bode obžalovaného usvedčujú priami aktéri útoku a nepriamo aj poškodený W. Z..

Zo skutku v bode 5/ obžalovaného usvedčujú znovu už odsúdení T. K., R. I., K. N., K. D., teda priami aktéri, ako aj poškodený S. D.. Práve z výpovede svedka N. I. vyplýva, že pokyn na vykonanie útoku vyšiel od obžalovaného K., pričom použil prezývku obžalovaného (od Serža).

Vo vzťahu k obžalovanému S. C. je potrebné uviesť, že zo skutkov v bodoch 4/ a 5/ ho usvedčujú K. N. a K. D. a nepriamo aj poškodení T. R. a S. D.. Obžalovaný dobre vedel, o čo v daných prípadoch ide. Je síce pravda, že priameho fyzického útoku voči poškodeným sa nezúčastnil, jeho činnosť však spočívala v tom, že zvyrazňoval hrozbu násillia vo vzťahu k poškodeným, ktorej sa dopustili ostatní členovia skupiny alebo zabráňoval poškodeným v možnom úteku. Navyše z výpovede svedka K. N. vyplýva, že sa podieľal aj na časti vecí, ktoré si medzi sebou rozdelili (bod 4/). Z jeho strany teda nešlo len o pasívnu účasť. Z jeho strany nešlo o žiadnu náhodu a musel si byť vedomý toho, že išlo o trestnú činnosť, čomu nasvedčujú aj zadovážené prepisy hovorov ako aj kamerové záznamy.

Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu konania obžalovaných, najvyšší súd nezistil žiadne pochybenie zo strany súdu prvého stupňa. Použitá právna kvalifikácia zodpovedá zistenému skutkovému stavu. Obaja obžalovaní svojím konaním naplnili znaky použitých skutkových podstat ako po stránke objektívnej, tak po stránke subjektívnej. V tomto smere nemožno súdu prvého stupňa nič vyčítať.

Čo sa týka uložených trestov, najvyšší súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa pri ich ukladaní

dôsledne vychádzal z kritérií pre ukladanie trestu obsiahnutých v ustanovení § 34 Tr. zák. Treba si uvedomiť, že Trestný zákon výrazne odsudzuje uvedenú trestnú činnosť ako mimoriadne spoločensky závažnú a škodlivú, a to vyjadruje aj trestnou sadzbou, ktorá pri odseku 4 obzvlášť závažného zločinu vydieračského únosu podľa § 186, resp. pri obzvlášť závažnom zločine vydierania podľa § 189 Tr. zák. je trest odňatia slobody 20 až 25 rokov alebo trest odňatia slobody na doživotie. Oboj obžalovaným boli uložené úhrnné tresty odňatia slobody, nakoľko sa dopustili viacerých trestných činov, pričom pri ukladaní trestov prihliadal aj na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28. novembra 2012 sp. zn. PL. ÚS 106/2011.

Jediného pochybenia sa dopustil v prípade obžalovaného Jána Vojteka, u ktorého použil zmierňovacie ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák., hoci k tomu nebol dôvod, a trest bol ukladaný pod základnú trestnú sadzbu. Skutočnosť, že trestnej činnosti sa dopustil v mladom veku, nie je dôvodom na použitie tohto zmierňovacieho ustanovenia, a preto aj jemu mal byť uložený trest v rámci zákonnej trestnej sadzby. Dostalo sa mu dobrodenia, hoci nebol dôvod, avšak toto pochybenie nebolo možné napraviť pre nedostatok odvolania zo strany špeciálneho prokurátora.

Obžalovaný N. K. bol na výkon uloženého trestu v súlade s ustanovením § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, keďže sa dopustil viacerých obzvlášť závažných zločinov. Rovnaké zaradenie prichádzalo do úvahy aj u obžalovaného Jána Vojteka, tu však správne súd postupoval, keď ho v zmysle § 48 ods. 4 Tr. zák. zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia. Možno súhlasiť s tým, že vzhľadom na jeho mladý vek a doterajšiu trestnú bezúhonnosť nie je až tak narušený, aby bolo potrebné zaradiť ho do ústavu s najprísnejším režimom.

Zákonu zodpovedajú aj výroky o ochrannom dohľade, nakoľko im boli uložené tresty odňatia slobody za obzvlášť závažné zločiny ako aj výrok o zhabaní vecí špecifikovaných v napadnutom rozhodnutí, vlastníkom ktorých sa stáva štát.

Súd prvého stupňa nepochybil, ani pokiaľ ide o uplatnené nároky poškodených A. C. a Zdravotnej poisťovne Dôvera, a.s., nakoľko svoje nároky na náhradu škody uplatnili včas, a preto nebol dôvod na prípadnú zmenu tohto výroku.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, nepovažoval odvolanie obžalovaných N. K. a S. C. za dôvodné, a preto odvolania oboch obžalovaných podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.